

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

6.9.2010

B7-0503/2010

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Rådets og Kommissionens redegørelser

jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 2,

om udvisningen af romaer fra Frankrig

**Renate Weber, Sophia in 't Veld, Marielle De Sarnez, Cecilia Wikström,
Niccolò Rinaldi, Sonia Alfano, Ramon Tremosa i Balcells, Leonidas
Donskis, Olle Schmidt, Metin Kazak, Luigi de Magistris, Alexander
Alvaro, Nathalie Griesbeck**
for ALDE-Gruppen

RE\829749DA.doc

PE446.586v01-00

DA

Forenet i mangfoldighed

DA

Europa-Parlamentets beslutning om udvisningen af romaer fra Frankrig

Europa-Parlamentet,

- der henviser til menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, principperne om lighed og ikke-forskelsbehandling, retten til værdighed, privatliv og beskyttelse af personoplysninger, børns og mindretals rettigheder som anerkendt af internationale og europæiske konventioner om beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, herunder navnlig FN's konvention om barnets rettigheder, Europarådets rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal fra 1994, den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK) og dertil knyttet retspraksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol,
- der henviser til traktaterne og navnlig til artikel 2, 3, 6 og 21 i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 10, 18, 19, 45 ff. i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og til artikel 8, 19, 21, 24, 45, 47 og 51 i EU's charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse og navnlig til definitionerne af direkte og indirekte forskelsbehandling, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og Rådets rammeafgørelse 2008/913/RIA af 28. november 2008 om bekæmpelse af visse former for og tilkendegivelser af racisme og fremmedhad ved hjælp af straffelovgivningen,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om social og økonomisk integration af romaer i Europa (KOM(2010)0133), rapporterne fra Det Europæiske Agentur for Grundlæggende Rettigheder og Rådets konklusioner om fremme af romaernes integration af 7. juni 2010,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om bl.a. romaerne, racisme og fremmedhad, foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling og fri bevægelighed, navnlig beslutning af 28. april 2005 om romaernes situation i Den Europæiske Union, af 1. juni 2006 om romakvindes situation i EU, af 15. november 2007 om anvendelse af direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, af 13. december 2007 om bekæmpelse af den stigende ekstremisme i Europa, af 31. januar 2008 om en europæisk strategi for romaer, af 10. juli 2008 om oprettelse af en database i Italien med fingeraftryk fra romaer og af 25. marts 2010 om det andet EU-topmøde om romaer,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,

- A. der henviser til, at den franske regering den 28. juli 2010 indkaldte til et hastemøde for at ”drøfte problemerne i forbindelse med visse omrejsendes og romaers adfærd” og efter de begivenheder, der førte til en gendarms drab på en omrejsende af fransk nationalitet, og som i øjeblikket er genstand for en undersøgelse, og at den franske regering på dette møde vedtog, at ca. 300 ulovlige lejre beboet af romaer og omrejsende skulle lukkes i løbet af tre måneder, og at romaerne ville blive sendt tilbage til deres oprindelseslande, hovedsageligt Rumænien og Bulgarien,
- B. der henviser til, at de franske myndigheder har hævdet, at der blev gennemført en ”frivillig” og ”humanitær” hjemsendelse til gengæld for en godtgørelse på 300 euro pr. voksen og 100 euro pr. barn, medens pressen har berettet, og FN’s Racediskriminationskomité mener, at ”ikke alle” har givet ”deres frivillige og fuldstændige samtykke” eller har forstået deres rettigheder, idet nogle romaer har erklæret, at de er blevet truet med anholdelse eller tvangsfjerning, hvis de modsatte sig tilbagesendelse, og de procedurer, som myndighederne har iværksat, og som adskiller mænd fra kvinder og børn, har også givet anledning til alvorlig kritik,
- C. der henviser til, at ud af de næsten 400.000 romaer, der bor i Frankrig, har 95 % fransk statsborgerskab og kan derfor ikke udsendes eller tvinges til at forlade landet, og der henviser til, at Frankrig har sendt romaer ud i adskillige år, herunder næsten 10.000 i 2009 og over 8.000 i år,
- D. der henviser til, at 128 lejre er blevet nedlagt, og 979 romaer er blevet sendt tilbage fra Frankrig til Bulgarien og Rumænien – heraf 151 med magt og 828 frivilligt – i august måned,
- E. der henviser til, at de romaer, der fik repatrieringsstøtte, blev bedt om at underskrive en formular og fik taget fingeraftryk med henblik på at forhindre dem i at vende tilbage til Frankrig, således at de ikke vil kunne modtage denne støtte en gang til, hvis de skulle vende tilbage til Frankrig,
- F. der henviser til, at den franske regering også har udtalt, at mislykket integration af roma-mindretallet bør hindre Rumænien og Bulgarien i at tiltræde Schengen-samarbejdet, hvis ikke de "lever op til deres ansvar" over for romaer, hvilket er i modstrid med den tekniske vurdering af Rumæniens og Bulgariens opfyldelse af deres forpligtelser, som er blevet bedømt positivt af alle medlemsstaterne i Schengen-arbejdsgruppen; der henviser til, at Kommissionen også har afvist et sådant forslag fra den franske regering,
- G. der henviser til, at den franske regering på trods af den kendsgerning, at de foranstaltninger, som den har iværksat, har fremkaldt omfattende kritik på nationalt, europæisk og internationalt niveau, fra ngo’er, regeringer, institutioner og religiøse ledere og organisationer, navnlig FN (Racediskriminationskomitéen), Europarådet (Kommissionen mod Racisme og Intolerance, menneskerettighedskommissær, formanden for den parlamentariske forsamling) og EU-organer, er fortsat med tilbagesendelserne og kun har fået støtte fra den italienske indenrigsminister, som tidligere har foreslået og gennemført lignende foranstaltninger,
- H. den henviser til, at de franske myndigheder har indbudt indenrigsministre fra Italien, Tyskland, Det Forenede Kongerige, Grækenland og senere Belgien og Kommissionen

sammen med Canada og USA til et møde i Paris den 6. september for at drøfte ”indvandring” og spørgsmål om fri bevægelighed, som hører under EU’s kompetence, men at andre medlemsstater ikke er blevet indbudt til dette møde, og der henviser til, at den italienske indenrigsminister har bebudet, at han har til hensigt at presse på for at få strengere EU-regler om indvandring og om fri bevægelighed, navnlig for romaer,

- I. der henviser til, at retten til fri bevægelighed for EU-borgere og deres familier er en grundlæggende ret, som er forankret i EU-traktaterne og udformet i direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, som har været genstand for en rapport fra Kommissionen og for retningslinjer til medlemsstaterne om den korrekte anvendelse af direktivet,
 - J. der henviser til, at Kommissionen som traktaternes vogter har pligt til at sikre, at EU-traktater og EU-retten såvel som menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder respekteres, beskyttes og fremmes i EU, og at den omgående og med fasthed skal reagere på klare overtrædelser heraf, så snart de forekommer,
 - K. der henviser til, at sådanne udsendelser finder sted i forbindelse med udtalelser fra franske regeringsledere, der antyder forbindelser mellem romaer, indvandrere og kriminalitet, og der henviser til, at der også er blevet fremsat forslag om at fratage alle af udenlandsk oprindelse, som har truet en politimand på livet, deres franske statsborgerskab; der henviser til, at der overalt i EU er en stigning i hadforbrydelser og racistisk vold mod romaer;
 - L. der henviser til, at forvaltningsdomstolen i Lille har stadfæstet en tidligere retsafgørelse af 27. august 2010 ved at afsige en kendelse imod udsendelsesafgørelser mod syv romaer, under henvisning til, at myndighederne ikke havde bevist, at de udgjorde ”en trussel mod den offentlige orden”,
 - M. der henviser til, at Tyskland forbereder tilbagesendelse af omkring 12.000 romaer til Kosovo, hvoraf halvdelen er børn, herunder børn født i Tyskland, på trods af opfordringen fra Unicef og Europarådets menneskerettighedskommissær til vesteuropæiske stater om at ophøre med at tvangshjemsende romaer til Kosovo; der henviser til, at Sverige har udvist omkring 50 romaer for "at tigge", selv om tiggei ikke er en forbrydelse i Sverige; der henviser til, at Danmark summarisk udviste romaer i juli; der henviser til, at andre stater anvender lignende politikker eller har bebudet nye restriktive foranstaltninger som f.eks. Italien,
1. er dybt bekymret over de foranstaltninger, som de franske myndigheder og andre medlemsstaters myndigheder har truffet, rettet mod romaer og omrejsende, og som muliggør tilbagesendelse til deres oprindelseslande, og opfordrer dem indtrængende til at suspendere alle kollektive udsendelser af romaer; opfordrer Kommissionen og Rådet samt medlemsstaterne til at gå ind i sagen med samme anmodning;
 2. understreger, at disse foranstaltninger krænker EU-traktaterne og –retten, idet de udgør forskelsbehandling på grundlag af race og etnisk tilhørsforhold og en overtrædelse af direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, medens masseudsendelser forbydes i charteret om grundlæggende rettigheder og i den europæiske

menneskerettighedskonvention;

3. erindrer om, at direktiv 2004/38 begrænser muligheden for at udvise en unionsborger meget klart, navnlig til at nogen er en trussel mod den offentlige orden eller sikkerhed eller er en urimelig byrde for det sociale system; minder om, at udsendelsesafgørelser skal vurderes og træffes individuelt under hensyntagen til de personlige omstændigheder (artikel 28), at der skal træffes proceduremæssige beskyttelsesforanstaltninger (artikel 30), der skal sikres adgang til domstolsprøvelse eller administrative klager eller udsættelsesprocedurer (artikel 31), udsendelse af borgere som følge af, at de udgør en urimelig byrde for værtsmedlemsstatens sociale system, er ikke i sig selv tilstrækkelig begrundelse for automatisk udsendelse (betragtning 16 og artikel 14), begrænsning af den frie bevægelighed og ophold af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed må ikke ske på grundlag af økonomiske betragtninger, skal være proportional og kan udelukkende begrundes i vedkommendes personlige adfærd og ikke i betragtninger af generel præventiv karakter, og den personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse (artikel 27), sanktioner fastlagt af medlemsstaterne skal være effektive og stå i rimeligt forhold til overtrædelsen (artikel 36), og folk skal have mindst én måned til at rejse;
4. konstaterer, at udsendelserne specifikt har været rettet mod romaerne som befolkningsgruppe, der generisk betragtes som en trussel mod den offentlige orden og sikkerhed eller som en byrde for det sociale system, samt at de er gennemført inden for et ekstremt kort tidsrum under anvendelse af metoder, der omfatter offentlig stigmatisering, magtanvendelse og trusler; konstaterer, at der ikke på rimelig og behørig måde kan gennemføres nogen præcis evaluering af de individuelle tilfælde under sådanne betingelser; materielle og proceduremæssige beskyttelsesforanstaltninger ikke blevet truffet og sikret; proportionalitetskravet er blevet krænket; foranstaltningerne kan være blevet truffet af økonomiske årsager eller have generel præventiv karakter; i direktivet forudses der ikke nogen procedure, der giver mulighed for assisteret eller frivillig tilbagesendelse af EU-borgere til deres oprindelsesmedlemsstater på grundlag af en økonomisk "kompensation", hvilket også ville være i modstrid med traktaternes ånd og bogstav, idet den frie bevægelige er en grundlæggende rettighed, der ikke kan afhændes, købes eller sælges, og ville skabe forskelsbehandling mellem EU-borgere; desuden har ingen af de tilbagesendte ifølge de rumænske myndigheder nogen sinde begået kriminalitet i Frankrig eller i Rumænien, hvorimod franske domstole er gået imod myndighedernes udsendelsesafgørelser vedrørende romaer, som var baseret på, at de skulle udgøre "en trussel mod den offentlige orden";
5. understreger desuden, at indsamling af fingeraftryk fra udsendte romaer er ulovlig og i modstrid med EU's charter om grundlæggende rettigheder (artikel 21, stk. 1 og 2), traktaterne og EU-retten, navnlig direktiv 38/2004 og 43/2000 og udgør forskelsbehandling på grundlag af etnisk eller national oprindelse;
6. glæder sig over den erklæring, der blev afgivet af Kommissionens næstformand med ansvar for retlige anliggender, grundlæggende rettigheder og unionsborgerskab den 25. august, hvori der udtryktes "bekymring" over udsendelserne af romaer fra Frankrig, og hvori det anførtes, at "ingen bør udsættes for udsendelse, blot fordi vedkommende er roma", medens alle medlemsstater blev opfordret til at respektere de i fællesskab vedtagne

EU-bestemmelser om fri bevægelighed, forbud mod forskelsbehandling og Den Europæiske Unions fælles værdier, der er ”et fællesskab af værdier og grundlæggende rettigheder”, og navnlig respekten for de grundlæggende rettigheder, herunder de rettigheder, der tilkommer personer, som tilhører et mindretal, og opfordrer Kommissionen til omgående at reagere på grundlag af traktaterne for at sikre, at EU-traktaterne og EU-retten overholdes;

7. bifalder og anmoder om at blive inddraget i “den fuldstændige analyse”, som kommissæren har annonceret angående situationen i Frankrig, og efterprøvningen af de trufne foranstaltningers overensstemmelse med EU-retten samt udvekslingen af oplysninger mellem Kommissionen og de franske myndigheder, og i den workshop, som kommissionsformanden og de franske myndigheder har foreslået; opfordrer til at lade denne kontrol omfatte alle de involverede medlemsstater;
8. opfordrer til en europæisk strategi for romaer, som skal indeholde konkrete og fremadrettede foranstaltninger til at forbedre den sociale integration af romaer samt foranstaltninger, der omfatter boliger, adgang til arbejdsmarkedet, uddannelse og sundhed, med henblik på at forbedre romaernes situation; opfordrer Kommissionen, Rådet, medlemsstaterne og deres nationale regeringer samt regionale og lokale myndigheder til at påtage sig deres fælles ansvar for romaerne og bidrage til denne strategi og træffe passende integrationsforanstaltninger på hver deres respektive ansvarsniveau, navnlig oprindelses- og bestemmelsesmedlemsstaterne; understreger, at integrationspolitikker kun kan lykkes, hvis de er baseret på en integrationsproces, der går begge veje og involverer romaer og samfundet som helhed, med gensidig anerkendelse af og respekt for rettigheder og ansvar;
9. deler de synspunkter, som næstformanden i Kommissionen med ansvar for retlige anliggender, grundlæggende rettigheder og unionsborgerskab har givet udtryk for om den ”retorik, der i de seneste uger er blevet anvendt i visse medlemsstater”, og som ”har været klart diskriminerende og delvis opflammende”, samt om opfordringen til politikerne om at behandle spørgsmålet om romaernes integration ”forsigtigt og ansvarsfuldt”; tager afstand fra erklæringer, der sammenkæder mindretalsgrupper og indvandrere med kriminalitet, eftersom de fastholder negative stereotyper, som bidrager til stigmatisering og forskelsbehandling af romaer;
10. minder om, at EU-borgeres frie bevægelighed er et EU-spørgsmål, og at et sådant spørgsmål derfor i medfør af princippet om loyalt samarbejde skal drøftes i EU-institutionerne og ikke på møder med begrænset deltagerkreds, hvor kun nogle medlemsstaters regeringer er indbudt; finder derfor det møde, som Frankrig indkaldte til, upassende, og mener, at Kommissionen, det belgiske formandskab og de medlemsstater, som blev indbudt, ikke skulle have deltaget i det; opfordrer til, at spørgsmål, der falder under EU’s kompetence, drøftes i de behørigt institutionelle fora, som i henhold til traktaterne er beregnet dertil; glæder sig over den opfordring, der blev fremsat til de franske myndigheder af næstformanden i Kommissionen med ansvar for retlige anliggender, grundlæggende rettigheder og unionsborgerskab, om at gå i dialog med alle EU-stater om at ”påtage os vort fælles ansvar for romaerne – ved at anvende traktaterne og EU’s charter om grundlæggende rettigheder”, og glæder sig over Kommissionens tilbud om at fungere som mellemmand mellem medlemsstaterne og overvåge og vurdere

de fremskridt, der gøres;

11. opfordrer de franske myndigheder til at overholde den franske lovgivning, i henhold til hvilken alle kommuner ("communes") med mere end 5 000 indbyggere skal oprette bopladser for omrejsende, eftersom den franske ligestillings- og anti-diskriminationskommission (HALDE) har konstateret, at kun 25 % af kommuner underlagt denne forpligtelse har efterlevet den, hvilket medfører, at et stigende antal omrejsende lever på uautoriserede bopladser;
12. minder de franske myndigheder om deres forpligtelse til i medfør af den internationale menneskerettighedslovgivning at sikre alle personer, inklusive romaer og omrejsende, ret til passende boligforhold og understreger, at der skal stilles passende alternativ indkvartering til rådighed, som også kan tilskynde dem til at blive bofaste og integrere sig; opfordrer indtrængende Frankrig til at fjerne enhver fransk lovbestemmelse, der forskelsbehandler omrejsende, som f.eks. kravet om, at de skal have rejsetilladelse, og indskrænkningen af deres valgret;
13. gentager sine tidligere opfordringer til medlemsstaterne om at gennemgå og ophæve lovgivning og politikker, der indebærer direkte eller indirekte forskelsbehandling af romaer på grundlag af race og etnisk oprindelse, og til Rådet og Kommissionen om at overvåge medlemsstaternes gennemførelse af traktaterne og direktiverne om foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling og om fri bevægelighed, navnlig i relation til romaerne, og til i modsat fald at træffe de nødvendige foranstaltninger, navnlig ved at indlede overtrædelsesprocedurer;
14. opfordrer EU og medlemsstaterne til at anvende passende finansiering til projekter til integration af romaer, til kontrol med fordelingen af disse midler til medlemsstaterne, med, hvordan midlerne anvendes, behørig gennemførelse af projekter og til evaluering af projekternes effektivitet, og opfordrer Kommissionen og Rådet til at udarbejde en rapport om dette emne og passende forslag i forbindelse hermed;
15. pålægger sit kompetente udvalg at følge op på sagen, efter høring af Agenturet for Grundlæggende Rettigheder samt ngo'er og organer, der beskæftiger sig med menneskerettigheder og roma-spørgsmål, og udarbejde en rapport om situationen for romaer i Europa med udgangspunkt i tidligere beslutninger og betænkninger fra EP;
16. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Europarådet og FN.